

Bastir un pont entre Llull i Gaudí

Dg, 17/03/2019 per Catalunya Religió

(Centre de Documentació Ramon Llull) **Anthony Bonner** plantejava un repte fa uns anys: “Ramon Llull va recollir tots els materials que li podien servir del seu entorn intel·lectual, però els va emprar per bastir edificis d'aspecte totalment nou. En aquest sentit, és sorprenent que mai no hagi estat comparat amb una altra figura singular de la cultura catalana, Antoni Gaudí.” Ara l'Aula Lul·liana de Barcelona es proposa explorar què pot aportar a la comprensió de Llull i de Gaudí la comparació entre dos personatges tant distants i, tanmateix, units per alguns plantejaments i algunes coincidències. La reflexió es farà en un espai particular, la Sagrada Família, aquest divendres 29 de març.

Una jornada amb quatre ponents

Teodor Suau (Bibliista. President del Capítol i prefecte de Litúrgia de la Seu de Mallorca): «“La Seu és el document”: la restauració de la Seu de Mallorca de Campins-Gaudí, materialització d'una manera d'entendre el món i la història». Quin rerefons ideològic/teològic hi ha rere la restauració (que no reforma) de la Seu? Gaudí diu que el bisbe Campins va ser el seu mestre per a tot allò que es refereix a la litúrgia i a la teologia. Llull representa un moment important de retrobament amb les arrels cristianes i catòliques del poble mallorquí; de fet, Gaudí projectarà un sepulcre nou per al Beat que no s'arribarà a fer.

Armand Puig (Rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià), «Un diàleg entre Llull i Gaudí: la recerca de la visió total». Els punts de contacte entre Ramon Llull i Antoni Gaudí giren al voltant d'un objectiu comú: trobar el novum modum en el cas de Llull, és a dir, l'Art com a nou mètode que permet comprendre el món des de la fe cristiana; i dur a terme la «nova arquitectura» en el cas de Gaudí com a síntesi i culminació de les realitzacions arquitectòniques precedents. En tots dos casos la simbòlica cristiana sosté uns projectes d'amplíssima volada que es presenten com a visions totals de la realitat. Ens trobem davant dues hermenèutiques del món, obra dels dos creadors més genials que la cultura catalana ha donat a la

humanitat.

Lola Badia (Catedràtica de literatura catalana medieval, Universitat de Barcelona): «El mot natura en Ramon Llull: accepcions i contextos» Per comparar Llull amb Gaudí es proposa partir del concepte de natura. Mostrada la via de la crítica literària, que associa el terme amb el sentiment del paisatge, aquesta conferència transitarà per l'accepció del mot natura pròpia de les ciències naturals i per la que deriva de l'Art. Natura, que és una de les Cent formes, figura al títol d'una monografia, el Liber de natura, inspirada per la polèmica teològica amb els monofisites. Si comparar implica detectar diferències entre Gaudí i Llull, les accepcions i els contextos revisats en forneixen tot un repertori.

Amador Vega (Catedràtic d'estètica, Universitat Pompeu Fabra), «Llull i Gaudí: algunes regions de l'analogia, entre l' Ars i l'Art». L'Ars lul·liana, està construïda sobre un model analògic de pensament, característic de la filosofia de la naturalesa inspirada en el pensament cristià medieval. Per la seva banda, l'art de Gaudí busca en la naturalesa inspiració pel seu projecte d'un art en el qual la litúrgia està en els fonaments de la seva concepció religiosa del món. Volem fer algunes reflexions al voltant de les possibles analogies entre els dos tipus d'Art, en la mesura que tots dos tindrien com a fi el que entenem com una reforma de la ment.